

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

xxviii [i.e. v, vi]. Solus intellectus, etiam divinus, est suo modo causa entis rationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](#)

non sit hircus , sive facit, ut hircus , quietum unum indivisum in se, & à te, sit simul divisus à se, sive sit simul aliud à se , nempe cervus. Neq; quartò : non dantur species impossibilis : nam dantur species ejus, non quidem propriæ , sed alienæ ; sicut enim per species entis possumus concipere oppositam illi negationem seu non ens , & sicut per visibilia creaturatum cognoscimus invisibilia Dei, sic per species entis possibilis cognoscimus ei contradictoriè oppositum , nempe impossibile.

V. Sensus externus, utpote sistens in externis accidentibus, & non penetrans rerum essentias & identitates, neque habens objecta alia , quam quæ ei sunt à parte rei præsentia; quicquid non aliter, quam negativè cognoscit negationes, id est, qui nō videndo lumen, dicitur videre tenebras, non videndo aliquem, dicitur videre neminem, non potest esse entis rationis causa, intelligi intentionalis, seu cognoscendo ens impossibile dans illi existentiam objectivam. Neque sensus internus, utpote qui solùm potest figuræ externas combinare, quæ combinatio possibilis est. Unde avis viros illos fictos, exstantes in hortis ad aves

aves abigendas, nō apprehendit identificari veris hominibus: aut canis umbram cum carne, sed in loco, ubi est umbra, esse carnē, propter externam figuram carnis & umbræ similem. Nequæ voluntas, appetendo V. G. hinc cervum, vel quā pueri appetunt identificari Angelis; esse enim entis rationis constitut in esse objectivo, quod ei dari nequit, nisi à representatione intellectiva. Unde solus intellectus facere illud potest, tam per apprehensiones, quam judicia & discursus, utpote per quos actus omnes cognosci potest impossibile.

VI. Deus non tantum indirectè, cognoscendo nostros actus quibus formavimus entia rationis; sed & directè, non quidem per assensum, affirmādo impossibiliū possibilitatem, quod est facere ens rationis fingen-
do, sed per dissensum, negādo facit entia ra-
tionis; dat enim impossibili esse cogniti seu
esse objectivū, cognoscendo omnem vici-
ritatem, qualis etiam hæc est: iden-
titatis inter hircum & cervum est
impossibilis.

c 4 DIS-